

การศึกษา เพื่อสัดส่วนความสำคัญของชุมชนเมืองภาคใต้

นางสาว พงศ์พรารถวี จินดา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญากราวงานแผนภาคและเมืองมหาปัลลภิต

ภาควิชากราวงานแผนภาคและเมือง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-566-275-5

013273

工15580829

(4)

THE URBAN HIERARCHY OF THE MUNICIPAL AREAS IN
THE SOUTHERN REGION

Miss Pongpanvadee Jinda

ศูนย์วิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Urban and Regional Planning

Department of Urban and Regional Planning

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

ISBN 974-566-275-5

หน้าอวิทยาภัณฑ์
โดย
ภาควิชา^๑
อาจารย์ที่ปรึกษา

การศึกษาเพื่อส่งเสริมความล้ำค่าของชุมชนเมืองภาคใต้
นางสาวพงศ์พร รณะดี ลินดา
กรรวางแผนภาคและเมือง
รองค่าล่ตราการย์ ศักดิ์ชัย ศิรินทร์ภาณุ

บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยาภัณฑ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

— ๙ —

(รองค่าล่ตราการย์ ดร. สรชัย พิศาลสุธรรม)
รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร
ปฏิบัติราชการแทนรักษาการในตำแหน่งคณบดีบังคับวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยาภัณฑ์

..... ลักษณ์ จิตรา..... ประธานกรรมการ

(รองค่าล่ตราการย์ ดร. เกียรติ สัวสด)

..... ศักดิ์ชัย ศิรินทร์ภาณุ กรรมการ

(รองค่าล่ตราการย์ ศักดิ์ชัย ศิรินทร์ภาณุ)

..... ภานุศา อร..... กรรมการ

(ผู้ช่วยค่าล่ตราการย์สุรัตน์ ราชานันต์)

..... บดินทร์ บดินทร์ กรรมการ

(ดร. ประลักษณ์ สงยิ่งศรี)

ลิขสิทธิ์ของบังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอริทัยนพ์	การศึกษาเพื่อสอดส่องความล้ำคุณของชุมชนเมืองภาคใต้
ชื่อผู้สิต	นางสาวพงศ์พรรัตน์ จินดา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองค่าสัตราชารบ ศักดิ์ชัย ศิรินทร์ภานุ
ภาควิชา	การวางแผนภาคและเมือง
ปีการศึกษา	2528

บทสรุป

เมือง เป็นชุมชนคุณยักษ์กลางที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่พื้นที่โดยรอบ โดยเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตามชุมชนเมืองแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นขนาดหรือความล้ำคุณขึ้นอยู่กับหน้าที่ ขอบเขตการให้บริการ และระดับการพัฒนาที่เป็นมาในอดีตซึ่งสามารถจำแนกได้ตามลักษณะสำคัญ เช่น กิจกรรมทางการค้าและบริการ สถาบันการศึกษา ศาสนา ศิลปะ ฯลฯ ที่เป็นจุดเด่นของเมือง ที่ส่งเสริมให้เมืองเป็นศูนย์กลางของชุมชนและระบบการคมนาคมที่สำคัญ

วิทัยนพ์ฉับนี้ มีความมุ่งหมายที่จะสอดส่องความล้ำคุณของชุมชนเมืองภาคใต้ ชุมชนเมืองในนี้จะกล่าวถึงเฉพาะชุมชนในระดับเทศบาล จำนวน 25 แห่ง ประกอบด้วยเทศบาลเมือง 17 แห่ง และเทศบาลตำบล 8 แห่ง โดยพิจารณาจากตัวแปรค่าเชิงวิเคราะห์ต่อการพัฒนาที่ทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจ ประชากรและสังคม จำนวน 35 ตัวแปร การวิเคราะห์ได้นำริทิกามาใช้ในการสกัดกั่นที่เรียกว่าวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis Method) มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ที่ท้าทายลักษณะและเป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาพบว่า ชุมชนเมืองในภาคใต้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มตามลักษณะความล้ำคุณคือ

ชุมชนลักษณะที่ 1 "ได้แก่ เทศบาลเมืองหาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางที่มีความล้ำคุณสูงในทุกด้าน อาทิ เป็นศูนย์กลางทางการค้า การบริการ อุตสาหกรรม การศึกษา สาธารณสุข และการคมนาคมขนส่งของภาค"

ชุมชนลักษณะที่ 2 "ได้แก่ เทศบาลเมืองภูเก็ต เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี เทศบาลเมืองสงขลา เทศบาลเมืองนครศรีธรรมราช เทศบาลเมืองยะลา และเทศบาลเมืองตรัง เป็นชุมชนที่มีความล้ำคุณในระดับอ่อนภาคร"

ชุมชนลำดับที่ 3 ได้แก่ เทศบาลเมืองบ่อตานี เทศบาลเมืองชุมพร เทศบาลเมือง- นราธิวาส เทศบาลเมืองทักษิณ เทศบาลตำบลปากแพร ก เทศบาลตำบลลุ่วใหญ่โก-ลก และ เทศบาลเมืองระนอง เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์ในระดับสังหารดและอ่าวເກອ

ชุมชนลำดับที่ 4 ได้แก่ เทศบาลเมืองกระปีด เทศบาลตำบลเบตง เทศบาลเมือง- ปากพะงา เทศบาลเมืองตะก้วป่า เทศบาลเมืองลุตุล เทศบาลตำบลกันตัง เทศบาลเมืองพังงา เทศบาลตำบลบ้านนาล่าร เทศบาลตำบลหลังล้วน เทศบาลตำบลลະเตา และเทศบาลตำบล- ตะลุบัน เป็นศูนย์กลางชุมชนของพื้นที่ชนบทโดยรอบ

จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวปรัชญาความสัมพันธ์ต่อการสัดส่วนความสัมพันธ์ของชุมชน เมืองภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นตัวแปรด้านเศรษฐกิจ อาทิ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน โรงแรม จำนวนเงินทุนธุรกิจการค้าและบุคคล จำนวนร้านค้า จำนวนธนาคาร * รองลงมาจะเป็นตัวแปรด้านภาษาภาพ และตัวแปรด้านสังคม ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเรื่อง เขตอิทธิพลของศูนย์กลางชุมชน ซึ่งพบว่า เทศบาลที่เป็นศูนย์กลางชุมชนศือ เทศบาลในลำดับที่ 1 และ 2 โดยมีเขตอิทธิพลครอบคลุมเทศบาลใกล้เคียง ตั้งนี้

ศูนย์กลางชุมชนลุ่วแม่น้ำชุมพร มีเขตอิทธิพลครอบคลุม เทศบาลตำบลบ้านนาล่าร เทศบาลเมืองชุมพร และเทศบาลตำบลหลังล้วน

ศูนย์กลางชุมชนภูเก็ต มีเขตอิทธิพลครอบคลุม เทศบาลเมืองพังงา เทศบาลเมือง ตะก้วป่า เทศบาลเมืองกระปีด และเทศบาลเมืองระนอง

ศูนย์กลางชุมชนนครศรีธรรมราช มีเขตอิทธิพล เทศบาลเมืองปากพะงา และเทศบาล ตำบลปากแพร

ศูนย์กลางชุมชนตรัง มีเขตอิทธิพลครอบคลุม เทศบาลตำบลกันตัง

ศูนย์กลางชุมชนลังขลา-หาดใหญ่ มีเขตอิทธิพลครอบคลุม เทศบาลเมืองพักลุง เทศบาลเมืองลุตุล และเทศบาลเมืองลະเตา

ศูนย์กลางชุมชนยะลา มีเขตอิทธิพลครอบคลุม เทศบาลเมืองบ่อตานี เทศบาล ตะลุบัน เทศบาลเมืองนราธิวาส เทศบาลตำบลลุ่วใหญ่โก-ลก และเทศบาลตำบลเบตง

จากการนำเข้าอิทธิพลคุณยักษ์กลางชุมชนและพื้นที่ตัวเมืองอิทธิพลมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนเมือง สามารถแบ่งกลุ่มตามหลักความลับมหัศจรรย์ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มภาคใต้ตอนบน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่

- กลุ่มชุมพร - หลังล้วน - สุราษฎร์ธานี บ้านนาล่า
- กลุ่มระนอง - พังงา - ตะกั่วป่า - กระปี - ภูเก็ต

กลุ่มภาคใต้ตอนล่าง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ได้แก่

- กลุ่มสงขลา - หาดใหญ่ - สระเตา - พังงา - สูญล
- กลุ่มนราครศรีธรรมราช - ปากพง - ปากแพรก
- กลุ่มตรัง - กันตัง
- กลุ่มปัตตานี - ยะลา - เบทง - นราธิวาส - สุไหงโก ลก

จากการศึกษาเพื่อหาขนาดของคุณยักษ์กลางชุมชนที่เหมาะสมลอมของภาค พบร้า เทศบาลในลำดับที่ 1 และ 2 มีขนาดประจำการและค่าการพัฒนาใกล้เคียงกับชุมชนที่มีขนาดที่เหมาะสมลอม (Optimum Size City) ส่วนเทศบาลลำดับที่ 3 และ 4 มีขนาดประจำการและค่าการพัฒนาต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และในการพิจารณาศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่จากตัวประกันเกษตรกรรม และพื้นที่ปลูกพืช พบว่า พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาปานกลางและสูงส่วนใหญ่เป็นสังหารดีตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มแม่น้ำด้านข่ายฝั่งตะวันออก ส่วนพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่ำ ส่วนใหญ่จะเป็นสังหารดีตั้งอยู่บนที่ราบแคบ ๆ ด้านข่ายฝั่งตะวันตก อย่างไรก็ตามพื้นที่ด้านนี้ยังมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งอุตสาหกรรมเมืองแร่ได้อีกด้วย

สรุปผลของการศึกษา พบร้า เทศบาลที่มีความล้ำค่ามากที่สุดของภาคใต้คือเทศบาลเมืองหาดใหญ่ เทศบาลที่มีความล้ำค่าอย่างสุด คือ เทศบาลต่ำบลคละลุบัน เทศบาลในภาคใต้นอกจากจะมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นศูนย์กลางการปกครองของสังหารดและอำเภอแล้ว ยังทำหน้าที่ให้บริการด้านการค้า การบริการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการแก่พื้นที่โดยรอบ ระดับการให้บริการจะแตกต่างกันไปตามลำดับความล้ำค่า และพบว่า ตัวประกันคือรัฐสุกิจ เป็นตัวประกันความล้ำค่ามากที่สุด

Thesis Title The Urban Hierarchy of the Municipal Areas in the Southern Region

Name Miss Pongpanvadee Jinda

Thesis Advisor Associate Professor Sakchai Kirinpanu

Department Urban and Regional Planning

Academic Year 1985

ABSTRACT

An Urban area is a central place giving services to a nearly provinces and a location of the economic activities and industries. However, those centres are different according to their functions and hinterlands. They can be ranked into orders so that their roles in the region can be assigned.

This thesis is aimed to rank the hierarchy of the existing situation of the municipalities area in the Southern region. In this case, municipalities mean "Thedsaban". There are 25 municipalities with 2 levels, namely, 17 Thedsaban Muangs, 8 Thedsaban Tambons. The study is using physical features, economic features and population and social features totally 35 variables. The collected data however, are so complicated and numerous that it is difficult to concentrate the problem scope. In order to conduct an analysis for the purpose of planning, a statistical method, the Factor Analysis Method, is applied to the spatial development planning. This will lead to a systematic municipalities development planning.

According to the study. the Southern communities can be divided into 4 groups, by significant ranking, as follows:

First-ranked Community such as Thedsaban-muang Ha-ad yai which is a center of high significance: regional centers of trade, services, industries, accadamy, public health, and transport communications.

Second-ranked community such as Thedsaban-muang Phuket, Thedsaban-muang Surat-Thani, Thedsaban-muang Songkhla, Thedsaban-muang Nakhon Sithamarat, Thedsaban-muang Yala, and Thedsaban-muang Trang. These areas are of sectoral significance.

Third-ranked community such as Thedsaban-muang Pattani, Thedsaban-muang Chumphon, Thedsaban-muang Narathiwat, Thedsaban-muang Pattalung, Thedsaban-tambon Pakprak, Thedsaban-tambon Su-ngai kolok, and Thedsaban-muang Ranong. These areas are of provincial and amphoe significance.

Fourth-ranked community such as Thedsaban-muang Krabi, Thedsaban-tambon Betong, Thedsaban-muang Pakpanang, Thedsaban-muang Takuapa, Thedsaban-muang Satun, Thedsaban-tambon Kantang, Thedsaban-muang Phangnga, Thedsaban-tambon Ban-na-san, Thedsaban-tambon Langsuan, Thedsaban-tambon Sadao, and Thedsaban-tambon Taluban. These areas are community centers of adjacent rural areas.

According to the analysis, significant variables of the Southern urban communities' significant rankings are economic variables, such as numbers of industrial factories, numbers of hotels, amounts of capital of partnership companies, numbers of stores, and numbers of banking. The subordinate variables are physical and social variables respectively.

Besides, the thesis has studied the influence of the community centers. It is found that Thedsaban which are community centers are

first-ranked Thedsaban and second-ranked Thedsaban which cover the adjacent Thedsaban.

The community center of Suratthani covers Thedsaban Bannasan, Thedsaban-muang Chumphon, and Thedsaban Tambon Langsuan.

The community center of Phuket covers Thedsaban-muang Phangnga, Thedsaban-muang Takuapa, Thedsaban-muang Krabi, and Thedsaban-muang Ranong.

The community center of Nakhonsithamarat covers Thedsaban-muang Pakpanang, Thedsaban-tambon Pakprak.

The community center of Trang covers Thedsaban Kantang.

The community center of Song-kla Haad-Yai covers Thedsaban-muang Pattalung, Thedsaban-tambon satun, and Thedsaban Sadao.

The community center of Yala covers Thedsaban-muang Pattani, Thedsaban-tambon taluban, Thedsaban-muang Narathiwat, Thedsaban-tambon Su-ngai kolok and Thedsaban-tambon Betong,

According to the areas of influences and the areas under influences, The relationships among these urban communities can be summarized into 2 groups :

The Upper South It can be divided into 2 sub-groups:

1. The group of Chumporn-Langsuan-Suratthani-Bannasan.
2. The group of Ranong-Phangnga-Takuapa-Krabi-Phuket.

The Lower South It can be divided into 4 sub-groups:

1. The group of Songkhla-HaadYai-Sadao-Pattalung-Satun,
2. The group of Nakhonsithamarat-Pakpanang-Pakprak
3. The group of Trang-Kantang

4. The group of Pattani-Taluban, Yala-Betong-Narathiwat-Sungai kolok.

According to the study of the appropriate sizes of the center communities, the first-ranked Thedsaban and the second-ranked Thedsaban have the population sizes and values of development close to the optimum size cities. Thedsaban 3 and 4 have too low population sizes and values of development. Furthermore, the study of development potential, by using agricultural and irrigational variables, finds that the areas which have high and medium potentials are located on the river basin of the east coast. The areas of low potential, on the other hand, are mostly located on narrow strip of the west coast. However, these areas have potentials for tourism and mining development,

The result of the study found that the most important thesaban is Thesaban-muang Ha-ad Yai and the less important thedsaban is Tesaban-tambon Taluban. The roles of thedsaban in South Region are the administrative center as well as the center of trades, services, infrastructures and utilities. The level of services are base on the significant ranking. Besides it found that the most important variable is the economic variable.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพัลลับษ์สَاเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือ ข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์จากผู้ช่วยค่าลัตรอาจารย์บารณศิลป์ พิรพันธ์ ออาจารย์ปรีกษา ในช่วงแรกของการทำวิทยานิพัลลับษ์ และรองค่าลัตรอาจารย์คักดี้บี ศิรินกรภาณุ ที่ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ปรีกษาในช่วงหลัง และทำให้งานวิจัยลามาการถูกดำเนินต่อไปและสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณต่อท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูง ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาที่ได้ประสิทธิประลักษณ์ความรู้แก่ผู้วิจัยมา ณ โอกาสลี้ด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณหน่วยงานทุกแห่งที่กรุณาให้ข้อมูล คุณภาพผล ศักยภาพ ที่กรุณาให้คำแนะนำด้านการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ คุณชุมชน ชัยเจริญวัฒนา คุณศรีระ ติราภิสัยรติ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านแผนที่ และขอบคุณที่ ฯ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือมาเป็นอย่างดี

ขอบคุณที่สุดสำหรับ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้องที่ให้ความช่วยเหลือในด้านกำลังใจ และกำลังทรัพย์ไม่มากอย่างล้มเหลว

พงศ์พรวดี สินดา

มีนาคม 2529

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญตาราง	๗
สารบัญแผนที่	๘
สารบัญแผนภูมิ	๙
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
รัฐประลังค์ของ การศึกษา	2
ขอบเขตของ การศึกษา	2
รากฐานการศึกษา	2
แหล่งที่มาของข้อมูล	3
ข้อจำกัดในการศึกษา	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา	4
2. ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีการศึกษา	5
ทฤษฎีในการสัตถนาความสำคัญของชุมชน	5
แนวความคิดในการพัฒนาภาค	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์	15
ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา	19
3. สภาพทั่วไป	21
ลักษณะทางภาษา	21
ก. ศิริสัช	21
ข. เอกสารประกอบ	21
ค. ลักษณะภูมิประเทศ	24

ก. สັກຍະນະງົມອາກາຄ	27
ຂ. ສັກຍະນະກາງຮຣີວິກຍາ	31
ງ. ສັກຍະນະດິນ	35
ຢ. ສົມຮຽນນະດິນ	37
ໜ. ກາຣໄໃຫ້ທີ່ດິນເພື່ອກາຣເກຊຕຣ	41
ໝ. ຮະບບຄມນາຄມ	44
ໝູ. ທຣພຍາກຮຣຮມຢ່າຕີ	51
ກາຣຈັດລຳດັບພື້ນທີ່ດ້ານກາຍກາພໃນຮະຕັບລັງໜ້ວດ	64
ສັກຍະນະກາງເຄື່ອງຮູ້ກີຈ	65
ກ. ໂຄຮງລໍຮ້າງທາງເຄື່ອງຮູ້ກີຈຂອງກາຄໄຕ້	65
1. ພສິຕວັດທີ່ມາລຮວມກາຄໄຕ້	65
2. ໂຄຮງລໍຮ້າງກາຮັດ	67
3. ມູລຄໍາຜສິຕວັດທີ່ມາລຮວມລັງໜ້ວດ	69
4. ກາຣເປັ່ນແປລງມູລຄໍາຜສິຕວັດທີ່ມາລຮວມລັງໜ້ວດ	74
5. ວັດຖາກາຍຍາຍຕ້ວຂອງຜສິຕວັດທີ່ມາລຮວມລັງໜ້ວດແລະ ສ່າຍາກາຮັດ	76
ຢ. ຮາຍໄດ້ເລື່ອສື່ບໍ່ທີ່ກ່າວປະໜາກຮ	79
ຄ. ກາຣເຈີນ ກາຮນາຄາຮ	81
ງ. ກາຣພິຈາຮ່າບກບາທທາງເຄື່ອງຮູ້ກີຈຂອງລັງໜ້ວດຕໍ່າງໆ ໃນກາຄໄຕ້	86
ກາຣຈັດລຳດັບພື້ນທີ່ກາງເຄື່ອງຮູ້ກີຈໃນຮະຕັບລັງໜ້ວດ	89
ສັກຍະນະກາງປະໜາກຮ	90
ກ. ສັກຍະປະໜາກຮໃນຮະຕັບລັງໜ້ວດ	90
1. ເພື່ອມາດແລະກາຮກະຈາຍຕ້ວປະໜາກຮ	90
2. ຄວາມໜ້າແນ່ນປະໜາກຮ	91
3. ກາຣເປັ່ນແປລງປະໜາກຮ	94
4. ສັກຍະກາງເປັ່ນແປລງຂອງປະໜາກຮ	97
ກາຣຈັດລຳດັບພື້ນທີ່ດ້ານປະໜາກຮ ໃນຮະຕັບລັງໜ້ວດ	98

ข. สักษะประชารักษ์ในระดับเทศบาล	98
1. ขนาดและการกระจายตัวประชารักษ์	98
2. ความหนาแน่นประชารักษ์	101
3. การเปลี่ยนแปลงประชารักษ์	104
4. สักษะการเปลี่ยนแปลงของประชารักษ์	106
ค. อัตราการขยายตัวประชารักษ์และการคาดคะเนจำนวนประชารักษ์ ระดับเทศบาล	108
การบริการทางสังคม	113
ก. การบริการด้านการศึกษา	113
ข. การบริการด้านสาธารณูปโภค	114
ค. การบริการด้านไฟฟ้า	115
ง. การบริการด้านประปา	115
การจัดลำดับพื้นที่ด้านสังคมในระดับสังหารีด	116
การจัดลำดับพื้นที่ด้านภาษาพม่า ศรีราชาภิเษก ประชารักษ์ และสังคม ในระดับ สังหารีด	117
4. วิธีการจัดลำดับความสำคัญของชุมชนเมืองภาคใต้และผลการวิเคราะห์	119
ก. การคัดเลือกตัวแปร	121
ข. การวิเคราะห์ความล้มเหลวระหว่างตัวแปร	138
ค. การวิเคราะห์ตัวประกอบ	139
ง. การวิเคราะห์เพื่อหาความสำคัญของตัวแปร	140
จ. การหาค่าคงแผลความสำคัญของชุมชนเมืองภาคใต้	141
ฉ. ผลการศึกษาและการวิเคราะห์	143
1. การจัดลำดับความสำคัญของชุมชนเมืองด้านภาษาพม่า	143
2. การจัดลำดับความสำคัญของชุมชนเมืองด้าน ศรีราชาภิเษก	147
3. การจัดลำดับความสำคัญของชุมชนเมืองด้าน สังคม	150
4. การจัดลำดับชุมชนเมืองภาคใต้	152

ช. การหาตัวประกันสำหรับในชุมชนแต่ละระดับ	158
เยตอิทธิพลของศูนย์กลางชุมชน	160
การพิจารณาขนาดและศูนย์กลางชุมชนที่เหมาะสม	166
ศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่	169
 ย่อสังเกตที่เพนจากรากการศึกษา	172
5. ลรรุปและข้อเสนอแนะ	174
บรรณานุกรม	195
ภาคผนวก ก	200
ภาคผนวก ข	207
ประวัติ	296

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ขนาศกิจที่และเขตการปกครองของสังหารดในภาคใต้	201
3.2 เขตการปกครองระดับอำเภอและกิจกรรมของสังหารดในภาคใต้	202
3.3 ผู้ตั้งและพื้นที่ของเทศบาลในภาคใต้	205
3.4 อุณหภูมิ ปริมาณฝน และปริมาณความชื้นสัมพักร์เฉลี่ยรายเดือนของสังหารด ในภาคใต้	207
3.5 คุณสมบัติและข้อสมมรถนะที่ตินต่าง ๆ ในภาคใต้	211
3.6 เนื้อที่สมมรถนะที่ตินโดยประมาณเป็นรายสังหารด	213
3.7 การใช้ศักดินของภาคใต้ พ.ศ. 2523	215
3.8 จำนวนผู้โดยสาร ปริมาณสินค้า และรายได้ของการรถไฟของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2524	216
3.9 ปริมาณสินค้าขึ้น-ลงที่ทำเทียบเรือของภาคใต้ พ.ศ. 2524	217
3.10 เนื้อที่ป่าไม้ของภาคใต้ พ.ศ. 2525	218
3.11 ผลผลิตแร่ของสังหารดในภาคใต้ พ.ศ. 2525	219
3.12 จำนวนเรือประมงจดทะเบียนในภาคใต้	220
3.13 ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่นำเข้ามาที่ทำเทียบเรือประมงของภาคใต้	221
3.14 จำนวนและประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในภาคใต้ พ.ศ. 2525	222
3.15 เปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของสังหารดต่าง ๆ ในภาคใต้	223
3.16 มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค พ.ศ. 2521-2525 (ราคากองที่ พ.ศ. 2515)	224
3.17 มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคใต้ตามลักษณะผลิต พ.ศ. 2521-2525	225
3.18 มูลค่าผลิตภัณฑ์สังหารดของภาคใต้ ตามลักษณะผลิต พ.ศ. 2521 ..	226
3.19 มูลค่าผลิตภัณฑ์สังหารดของภาคใต้ ตามลักษณะผลิต พ.ศ. 2525	227
3.20 สัดส่วนลักษณะการผลิตของสังหารดต่าง ๆ ในภาคใต้ พ.ศ. 2525	228
3.21 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมภาคใต้ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	229
3.22 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์สังหารดและอัตราการเพิ่มเฉลี่ย ^{พ.ศ. 2521-2525}	230

ตารางที่	หน้า
3.23 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมสังหารดในภาคใต้ จำแนกตามสาขาวิชาการผลิตระหว่างปี พ.ศ. 2521-2525	231
3.24 รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรของสังหารดในภาคใต้	232
3.25 จำนวนลักษณะการเงินในภาคใต้ ป. พ.ศ. 2525	233
3.26 ปริมาณเงินฝากและเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์รายสังหารดในภาคใต้	234
3.27 ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคใต้ จำแนกตามสาขาวิชาการผลิต	235
3.28 การวัดความเสี่ยงข้อมูลค่าการผลิต พ.ศ. 2525	236
3.29 จำนวนผู้มีงานทำในสาขาวิชาอุตสาหกรรมต่าง ๆ รายสังหารดในภาคใต้ พ.ศ. 2523	237
3.30 เปรียบเทียบสักษะทางเศรษฐกิจของสังหารดต่าง ๆ ในภาคใต้	238
3.31 จำนวน ความหนาแน่น และการเปลี่ยนแปลงประชากรรายสังหารดในภาคใต้ พ.ศ. 2521 และ 2525	239
3.32 อัตราการเติบโตตามธรรมชาติของประชากรรายสังหารดในภาคใต้ระหว่าง พ.ศ. 2521-2525	240
3.33 ดุลยภาพบัญชีรายรับรายจ่ายสังหารดในภาคใต้ระหว่าง พ.ศ. 2521-2525	241
3.34 เปรียบเทียบสักษะทางประชากรของสังหารดต่าง ๆ ในภาคใต้	242
3.35 จำนวน ความหนาแน่น และการเปลี่ยนแปลงประชากรระดับเทศบาลในภาคใต้ พ.ศ. 2521- และ 2525	243
3.36 อัตราการเติบโตตามธรรมชาติของประชากรระดับเทศบาลระหว่าง พ.ศ. 2521-2525	244
3.37 ดุลยภาพบัญชีของประชากรระดับเทศบาลระหว่าง พ.ศ. 2521-2525	245
3.38 การคาดคะเนจำนวนประชากรในอนาคต	246
3.39 จำนวนโรงเรียนและนักเรียน จำแนกตามประเภทสถานศึกษา พ.ศ. 2525	247
3.40 จำนวนโรงเรียนและบุคลากรทางสาขาวิชาสุข พ.ศ. 2525	248
3.41 ปริมาณการใช้ไฟฟ้ารายสังหารดภาคใต้ พ.ศ. 2523	249

ตารางที่		หน้า
3.42	ประมาณการใช้ปัจจุบันรายสัปดาห์ภาคใต้ พ.ศ. 2524	250
3.43	เปรียบเทียบสักษะทางให้บริการสังคมของสังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้	251
3.44	ความสำคัญของพื้นที่ในด้านกายภาพ เครื่องสูญเสีย ประชุม และการบริการ ทางสังคมของสังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้	252
4.1	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อสัดส่วนความสำคัญของชุมชนเมืองภาคใต้ ...	253
4.2	ประมาณการใช้กรอบแล้วไฟฟ้าระดับอำเภอ พ.ศ. 2523	256
4.3	อัตราส่วนแพทย์ พยาบาล และเตียงต่อจำนวนประชากรในเขตเทศบาล... จำนวนโรงพยาบาลอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลจำนวนตามประเภทงาน	257
4.4	จำนวนโรงพยาบาลอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลจำนวนตามประเภทงาน พ.ศ. 2525	258
4.5	จำนวนเงินทุนอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลจำนวนตามประเภทงาน ...	259
4.6	จำนวนคนงานอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลจำนวนตามประเภทงาน ...	260
4.7	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรด้านกายภาพ 12 ตัว	261
4.8	แสดงเบอร์เขียนตัวค่าความแปรปรวนของตัวแปรด้านกายภาพ	262
4.9	แสดงค่าตัวประกอบของตัวแปรด้านกายภาพ	263
4.10	แสดงค่าความแหน่งความสำคัญของตัวแปรด้านกายภาพ	264
4.11	แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรด้านเครื่องสูญเสีย 14 ตัว	265
4.12	แสดงเบอร์เขียนตัวค่าความแปรปรวนของตัวแปรด้านเครื่องสูญเสีย	266
4.13	แสดงค่าตัวประกอบของตัวแปรด้านเครื่องสูญเสีย	267
4.14	แสดงค่าความแหน่งความสำคัญของตัวแปรด้านเครื่องสูญเสีย	268
4.15	แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคม 9 ตัว	269
4.16	แสดงเบอร์เขียนตัวค่าความแปรปรวนของตัวแปรด้านสังคม	270
4.17	แสดงค่าตัวประกอบของตัวแปรด้านสังคม	271
4.18	แสดงค่าความแหน่งความสำคัญของตัวแปรด้านสังคม	272
4.19	แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรทุกด้าน 35 ตัว	273
4.20	แสดงเบอร์เขียนตัวค่าความแปรปรวนของเทศบาล 25 แห่ง ของภาคใต้ ...	275
4.21	แสดงค่าตัวประกอบของเทศบาล 25 แห่ง ของภาคใต้	276

ตารางที่		หน้า
4.22	แสดงค่าความแน่นความลึกชั้นของ เทศบาล 25 แห่งของภาคใต้	277
4.23	การจัดลำดับความลึกชั้นของ เทศบาลตามค่าความแน่นความลึกชั้นของตัวแปร ด้านต่าง ๆ	144
4.24	แสดงสัมประสิทธิ์ลักษณะร้อยละของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 2	278
4.25	แสดงเปอร์เซ็นต์ค่าความแปรปรวนของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 2	279
4.26	แสดงค่าตัวประกอบของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 2	280
4.27	แสดงสัมประสิทธิ์ลักษณะร้อยละของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 3	281
4.28	แสดงเปอร์เซ็นต์ค่าความแปรปรวนของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 3	282
4.29	แสดงค่าตัวประกอบของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 3	283
4.30	แสดงสัมประสิทธิ์ลักษณะร้อยละของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 4	284
4.31	แสดงเปอร์เซ็นต์ค่าความแปรปรวนของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 4	285
4.32	แสดงค่าตัวประกอบของตัวแปรในกลุ่มชุมชนระดับที่ 4	286
4.33	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน เมืองระดับเทศบาล	162

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนก

แผนก	หน้า
3.1 เขตการปกครองของภาคใต้ พ.ศ. 2525.....	23
3.2 สังกษะภูมิประเทศของภาคใต้.....	25
3.3 ปริมาณน้ำฝน.....	30
3.4 สังกษะทางธรณีวิทยา.....	34
3.5 สังกษะดิน.....	36
3.6 สัมรรถนะดิน.....	40
3.7 การใช้ดิน พ.ศ. 2523.....	43
3.8 เส้นทางคมนาคมทางถนนและรถไฟ.....	45
3.9 ปริมาณการจราจรของภาคใต้ พ.ศ. 2525	47
3.10 โครงข่ายการคมนาคมทางอากาศและท่าเทียบเรือ	50
3.11 แหล่งน้ำและการชลประทาน.....	53
3.12 ที่น้ำป่าไม้.....	55
3.13 แหล่งทรัพยากรแร่ธาตุ.....	60
3.14 สัดส่วนแหล่งท่องเที่ยวในภาคใต้.....	63
3.15 มูลค่าผลิตภัณฑ์สังหารด พ.ศ. 2521 และ 2525	66
3.16 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์สังหารด (Relative and Absolute Change)	75
3.17 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์สังหารด	77
3.18 รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร	80
3.19 จำนวนลูกบันการเงิน	82
3.20 ขนาดและความหนาแน่นประชากรระดับสังหารด พ.ศ. 2525	93
3.21 การเปลี่ยนแปลงประชากรของภาคใต้ (Relative and Absolute Change)	96
3.22 ขนาดและความหนาแน่นประชากรระดับเทศบาล พ.ศ. 2525	103
3.23 การเปลี่ยนแปลงประชากรระดับเทศบาล (Relative and Absolute Change)	105

แผนที่

หน้า

3.24	วัตถุการเปลี่ยนแปลงประชากรระดับเทศบาล (พ.ศ.2521-2525)	111
3.25	ศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่	118
4.1	ลำดับความสำคัญของชุมชนเมืองระดับเทศบาลของภาคใต้	157
4.2	ลำดับความสำคัญของคุณบัตรกลางชุมชนของภาคใต้และพื้นที่ใต้เขตอิทธิพล	163
4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนเมืองระดับเทศบาลของภาคใต้	165

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ	หน้า
2.1 ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา	20
3.1 สภาพภูมิอากาศในรอบ 30 ปี (พ.ศ. 2494-2523)	28
3.2 โครงการสร้างผลิตภัณฑ์สังหารด พ.ศ. 2525	68
3.3 ประมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ จำแนกตามลักษณะการผลิต	84
3.4 สัดส่วนร้อยละห่างแรงงานและมูลค่าผลิตภัณฑ์รวม	88
3.5 การแบ่งกลุ่มเกคบາลของภาคใต้ พิจารณาจากจำนวนประชากร	100
3.6 การเพิ่มจำนวนประชากรระดับเกคบາล พ.ศ. 2521-2525	109
3.7 ประมาณการเพิ่มของประชากรเมืองระดับเกคบາลถึงปี พ.ศ. 2539	112
4.1 การแบ่งกลุ่มเกคบາลของภาคใต้ พิจารณาจากค่าคงเหลือความล้ำค่าด้านภาษาพ	146
4.2 การแบ่งกลุ่มเกคบາลของภาคใต้ พิจารณาจากค่าคงเหลือความล้ำค่าด้านเครื่องสูบบุหรี่	148
4.3 การแบ่งกลุ่มเกคบາลของภาคใต้ พิจารณาจากค่าคงเหลือความล้ำค่าด้านสังคม	151
4.4 การแบ่งกลุ่มเกคบາลของภาคใต้ พิจารณาจากค่าคงเหลือความล้ำค่าด้านสุขภาพ	154
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดประชากรและค่าการพัฒนา	168
4.6 ศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ของสังหารดในภาคใต้	171

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**